

Sygn. akt III KZ 69/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **M. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 października 2014 r.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 17 czerwca 2014 r.

odmawiające przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt II AKa (...)

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji, wniesionej przez obrońcę M. M. od przytoczonego na wstępie wyroku, wskazując, że skazany – wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do uzupełnienia kasacji przez wniesienie od niej opłaty – nie usunął tego formalnego braku skargi w zakreślonym terminie 7 dni.

Zarządzenie to zaskarżył skazany M. M., który wniósł o potraktowanie jako zażalenia jego wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia kasacji przez uiszczenie opłaty, która to opłata faktycznie została już wniesiona. W uzasadnieniu tego pisma skazany podniósł, że do przekroczenia opisanego terminu doszło z przyczyn od niego niezależnych – wynikających z faktu, iż uiszczenie opłaty w

banku powierzył żonie, a o uchybieniu terminowi dowiedział się dopiero po fakcie, kiedy nie miał już możliwości jego naprawienia. Z konkluzji pisma można wywieść, że skazany postuluje o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie może być uwzględnione.

Poza sporem pozostaje, że kasacja wniesiona przez obrońcę M. M. została opłacona po upływie zakreślonego do uiszczenia opłaty terminu 7-dniowego. Wezwanie do opłacenia kasacji – ze wskazaniem kwoty, numeru konta sądowego, terminu wykonania czynności oraz z pouczeniem o konsekwencjach nieopłacenia tej skargi w terminie – zostało skazanemu (a także jego obrońcy) doręczone w dniu 30 kwietnia 2014 r., a do uiszczenia tej opłaty doszło w dniu 12 maja 2014 r. Skoro zatem kasacja została opłacona po terminie do jej wniesienia, który to termin upływał z dniem 2 kwietnia 2014 r. (por. k. 12658), a wszelkie rygory uregulowanej w art. 120 § 1 k.p.k. procedury naprawczej zostały spełnione, to nieuzupełnienie opisanego braku kasacji w terminie musiało wywołać procesowy skutek polegający na odmowie przyjęcia kasacji (art. 530 § 2 k.p.k.).

W nawiązaniu do argumentów zażalenia należy wskazać, że skuteczne uzupełnienie formalnego braku kasacji możliwe jest jedynie w trybie wspomnianego przepisu art. 120 § 1 k.p.k., który dla wykonania czynności uzupełniającej wskazuje ściśle określony termin. Brzmienie tego unormowania nie pozostawia wątpliwości, że termin ten nie może ani ulec „wydłużeniu” (ominięciu), ani też, o co postulował skarżący, przywróceniu – wobec podniesienia okoliczności usprawiedliwiających niedotrzymanie terminu. Wskazany termin nie jest bowiem terminem zawitym, do którego miałyby zastosowanie regulacja art. 126 § 1 k.p.k. W opisywanych kwestiach wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy (zob. m.in. postanowienia z dnia 10 września 1996 r., IV KZ 62/96, OSNKW 1996, z. 11-12, poz. 83, z dnia 10 kwietnia 2006 r., IV KZ 13/06, lex 294233, z dnia 6 kwietnia 2006 r., II KZ 12/06, lex 182952, z dnia 30 sierpnia 2007 r., IV KZ 69/07, lex 311173, z dnia 17 września 2008 r., III KZ 85/08, lex 567102), a ugruntowane w tym zakresie stanowisko nie daje podstaw do odmiennego potraktowania argumentów rozważanego zażalenia.

Jakkolwiek więc zarzuty zażalenia na odmowę przyjęcia kasacji mogą odnosić się również do rozstrzyganych kwestii związanych opłaceniem kasacji (np.

co do nieuwzględnienia wniosku o zwolnienie od opłaty), to przeprowadzona w sprawie niniejszej kontrola zaskarżonego zarządzenia nie doprowadziła do ujawnienia wad postępowania, ani też innych okoliczności, które podważyłyby trafność tego rozstrzygnięcia.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.